

Till ledamöterna i EU-nämnden

Finanskrisen har bidragit till att ett antal länder fått ohållbara underskott och hotat eurons fortsatta existens. Därför har medlemsländerna och EU-kommissionen agerat för att stärka tillväxt- och stabilitetspakten.

Det är två separata åtgärdsförslag som nu diskuteras inom EU-systemet. Det kommande toppmötet den 24-25 mars kommer vara mycket viktigt för den fortsatta utvecklingen.

Det första är ett lagstiftningspaket från EU-kommissionen. Förslaget består av sex separata lagstiftningsförslag inom tre områden: förändringar i stabilitets och tillväxtpakten, bevakning och korrigering av makroekonomiska obalanser samt ett ramverk för budgetsamordning. Förändringarna i stabilitetspakten minskar möjligheterna för medlemsländerna och framförallt euro-länderna att föra en egen ekonomisk politik. För fackföringsrörelsen är det dock förslaget om makroekonomiska obalanser som oroar mest. Kommissionens förslag utökar nämligen EUs befogenheter på det lönepolitiska området.

Om förslaget förverkligas kommer ett processförfarande mot medlemsstaterna att introduceras. Genom tvingande riktlinjer ska medlemsstaterna rättas in ledet. För euroländerna föreslås ett sanktionssystem med böter i miljardklassen.

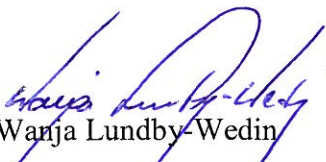
Konsekvensen av förslagen är att EU kommer att kunna blanda sig i den nationella lönebildningen. Som förslaget nu ligger ges kommissionen möjlighet att uppdra åt medlemsstaterna att korrigera lönenivåerna, en tanke vi bestämt avvisar.

Det andra är de förslag och den diskussion som följt på förbundskansler Merkels och president Sarkozys förslag till konkurrenskraftspakt. De ursprungliga förslaget har nu tagits över och omarbetats av kommissionspresident Barroso och presidenten i Europeiska Rådet Van Rompuy, men även det omarbetade förslaget innebär ett oönskat intrång i lönebildningen. Förslaget avser att mäta medlemsländernas konkurrenskraft på basis av lön och produktivitetsutveckling. För att stärka konkurrenskraften rekommenderas medlemsländerna att decentralisera lönebildningen och använda lönebildningen i den offentliga sektorn för att hålla nere löneökningarna i den privata sektorn.

Sverige bör därför av de skäl som Anders Borg redan redogjort för i förhållande till ursprungliga fransk-tyska förslaget inte ansluta sig till konkurrenskraftspakten – numera kallas europakten - i dess nuvarande utformning.

Europeiska fackliga samorganisationen (EFS) där LO, Saco och TCO är medlemmar, har i en rad uttalanden och brev protesterat mot åtgärder som syftar till att inkräkta på parternas ansvar för lönebildningen i medlemsländerna. I likhet med den europeiska fackföreningsrörelsen är vi djupt oroade över de långsiktiga konsekvenserna av kommissionens förslag.

Vi uppmanar riksdagen att i EU-nämnden ge regeringen till känna att de delar av förslagen som riktar in sig på lönebildningen måste stoppas. Det är viktigt att försvara den självständiga lönebildningen i medlemsländerna.

Wanja Lundby-Wedin

Sture Nordh

Anna Ekström